

Joi, 10 mai 2012

43. indică faptul că, în timp ce în anumite aeronave spațiul de depozitare poate fi limitat, nu există orientări comune privind dimensiunea sau greutatea bagajelor de mână sau a bagajelor de cală la zborurile din Uniunea Europeană; sugerează ca Comisia să încurajeze industria să stabilească limite superioare comune pentru restricții, dat fiind faptul că acest lucru va conferi călătorilor o siguranță mai mare pe durata călătoriei; crede că, pentru ca un astfel de aranjament să funcționeze pe o piață globală, OIAC (Organizația Internațională a Aviației Civile) trebuie să fie implicată în acest proces;

44. constată faptul că unele companii aeriene aplică taxe pentru înregistrarea bagajului, care adeseori par disproporționat de mari, și solicită Comisiei să investigheze această practică, având în vedere practicile prevăzute la punctul 13 și politica echitabilă și transparentă de stabilire a prețurilor;

45. sugerează ca suma încasată de companiile aeriene pentru excedentele de bagaj și pentru bagajele care depășesc greutatea prevăzută să fie limitată;

Accesibilitatea

46. solicită companiilor responsabile pentru gestionarea aeroporturilor regionale să efectueze modificările structurale necesare pentru a veni în sprijinul persoanelor cu handicap, astfel încât să le asigure acestora acces la diverse zone din aeroport fără asistență și să le permită utilizarea tuturor serviciilor fără dificultate;

47. subliniază faptul că, datorită dimensiunii reduse a terminalelor, caracterului compact și organizării lor, aeroporturile regionale reprezintă o valoare adăugată pentru pasagerii cu mobilitate redusă, pasagerii care călătoresc cu familiile lor etc.; solicită Comisiei, aeroporturilor și altor părți interesate să ia drept exemplu structura și construcția terminalelor care sunt mai accesibile și mai primitoare pentru pasageri;

*

* *

48. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Protejarea intereselor financiare ale Uniunii Europene – Lupta împotriva fraudei – Raportul anual 2010

P7_TA(2012)0196

Rezoluția Parlamentului European din 10 mai 2012 referitoare la protecția intereselor financiare ale Uniunii Europene – combaterea fraudei – Raport anual pentru 2010 (2011/2154(INI))

(2013/C 261 E/02)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale referitoare la rapoartele anuale anterioare ale Comisiei și ale Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF),
- având în vedere raportul prezentat de Comisie la 29 septembrie 2011 Parlamentului European și Consiliului, intitulat „Protecția intereselor financiare ale Uniunii Europene – combaterea fraudei – raport anual pentru 2010” (COM(2011)0595), inclusiv anexele la raport (SEC(2011)1107, SEC(2011)1108 și SEC(2011)1109) ⁽¹⁾,
- având în vedere Al unsprezecelea raport de activitate al OLAF – Raportul anual pentru 2011 ⁽²⁾,
- având în vedere Raportul anual al Curții de Conturi referitor la execuția bugetului privind exercițiul financiar 2010, însoțit de răspunsurile instituțiilor ⁽³⁾,

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/anti_fraud/documents/reports-commission/2010_en.pdf

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/anti_fraud/documents/reports-olaf/rep_olaf_2010_en.pdf

⁽³⁾ JO C 326, 10.11.2011, p. 1.

Joi, 10 mai 2012

- având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European, Comitetul Regiunilor și Curtea de Conturi privind Strategia antifraudă a Comisiei (COM(2011)0376),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor privind protejarea intereselor financiare ale Uniunii Europene prin măsuri de drept penal și investigații administrative – O politică integrată pentru a proteja banii contribuabililor (COM(2011)0293),
 - având în vedere Rezoluția sa din 15 septembrie 2011 referitoare la eforturile UE de combatere a corupției ⁽¹⁾, Declarația sa din 18 mai 2010 privind eforturile Uniunii de combatere a corupției ⁽²⁾ și Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu și Comitetul Economic și Social European intitulată „Combaterea corupției în UE”(COM(2011)0308),
 - având în vedere articolul 325 alineatul (5) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind Regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene ⁽³⁾,
 - având în vedere Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene ⁽⁴⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 6 aprilie 2011 referitoare la protecția intereselor financiare ale Uniunii Europene – Lupta împotriva fraudei – Raportul anual 2009 ⁽⁵⁾,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru control bugetar (A7-0121/2012),
- A. întrucât UE și statele membre au responsabilitatea comună de a proteja interesele financiare ale UE și de a lupta împotriva fraudei și întrucât o cooperare strânsă între Comisie și statele membre este esențială;
- B. întrucât statele membre au responsabilitatea primară de a pune în aplicare aproximativ 80 % din bugetul Uniunii Europene, precum și de a colecta propriile resurse, printre altele sub formă de TVA și taxe vamale;
- C. întrucât în 2010 impactul financiar general al neregulilor detectate prin sistemele de control se ridică la 2 193 de milioane de euro, în comparație cu 1 757 de milioane de euro în 2009;
- D. întrucât, potrivit Curții de Conturi Europene (CCE), plățile care stau la baza conturilor au fost afectate de erori semnificative, cu un procent estimat al erorilor de 3,7 % pentru bugetul UE în ansamblu; întrucât sistemele de control s-au dovedit a fi numai parțial eficiente în asigurarea regularității plăților și întrucât sursele principale ale erorilor se referă la erori legate de admisibilitate și de achiziții publice;
- E. întrucât în majoritatea cazurilor CCE consideră că autoritățile statelor membre au avut suficiente informații la dispoziție pentru a fi detectat și corectat cel puțin unele dintre erori înainte de efectuarea plăților și întrucât CCE consideră că există încă loc pentru a îmbunătăți mecanismele de corectare și activitățile de audit ale statelor membre,

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0388.

⁽²⁾ JO C 161 E, 31.5.2011, p. 62.

⁽³⁾ JO L 248, 16.9.2002, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 312, 23.12.1995, p. 1.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0142.

Joi, 10 mai 2012

Considerente generale

1. subliniază faptul că criza financiară globală și, în special, criza din zona euro, cu care se confruntă UE actualmente, necesită punerea în aplicare a unor măsuri speciale pentru a asigura protecția adecvată a intereselor financiare ale UE în ceea ce privește veniturile, care sunt direct legate de interesele financiare ale statelor membre; consideră că o punere în aplicare mai riguroasă a politicii fiscale are potențialul de a scoate Europa din criză, în special prin reducerea dimensiunii economiei subterane a UE, estimată la circa o cincime din PIB-ul oficial ⁽¹⁾;
2. subliniază potențialul e-guvernării de a crește transparența și de a combate fraudă și corupția, protejând, astfel, fondurile publice; subliniază faptul că Europa se află în urma partenerilor săi industriali, printre altele, din cauza lipsei interoperabilității sistemelor ⁽²⁾; subliniază faptul că, în special pe timp de criză, Europa trebuie să își intensifice eforturile pentru a obține o nouă generație de e-guvernare care ar asigura o mai mare transparență în cadrul finanțelor publice;
3. atrage atenția asupra faptului că tranzacțiile electronice, altele decât cele în numerar sunt documentate și îngreunează, prin urmare, participarea la economia subterană și că se pare că există o corelație puternică între proporția de plăți electronice dintr-o țară și economia sa subterană ⁽³⁾; încurajează statele membre să își reducă pragurile lor pentru plățile obligatorii, altele decât cele în numerar;
4. subliniază necesitatea unor date statistice sigure cu privire la dimensiunea fraudei și corupției și, în special, cu privire la dimensiunea evaziunii în domeniul impozitelor și al taxelor vamale și la utilizarea nejudicioasă a fondurilor UE de crima organizată; regretă faptul că Comisia nu s-a aflat în poziția de a furniza aceste date, în ciuda solicitărilor repetate ale Parlamentului;

Observații generale

5. reamintește că fraudă este un comportament voluntar neregulat care constituie o infracțiune penală și că o neregulă reprezintă nerespectarea unei reguli și regretă faptul că raportul Comisiei Europene nu tratează în profunzime fraudă și abordează foarte pe larg neregularitățile; reamintește că articolul 325 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) se referă la fraudă, și nu la neregularități și solicită să se facă o distincție între fraude și erori; solicită abordarea corupției în același timp cu fraudă;
6. constată că, în 2010, impactul financiar al neregulilor survenite în domeniul Cheltuieli a crescut, ridicându-se la 1,8 miliarde de euro (sau 1,27 % din totalul sumelor alocate), comparativ cu 1,4 miliarde de euro (sau 1,13 %) în 2009; impactul financiar în domeniul Venituri este, de asemenea, mai mare: 393 de milioane de euro (sau 1,88 % din totalul resurselor proprii tradiționale colectate, brut), comparativ cu 357 de milioane de euro (sau 1,84 %) în 2009.
7. regretă faptul că volume mari din fondurile acordate de UE încă sunt cheltuite în mod greșit și solicită Comisiei să adopte măsuri decisive pentru recuperarea plăților afectate de eroare, pentru creșterea responsabilizării statelor membre pentru volumul de nereguli care încă trebuie să fie îndreptate, pentru îmbunătățirea prevenirii și a detectării neregulilor și a cazurilor de fraudă și pentru suspendarea imediată a plăților și aplicarea de sancțiuni eficiente în cazurile de utilizare nejudicioasă a fondurilor UE;
8. constată că, pentru 2010, numărul de nereguli raportate a crescut pentru toate sectoarele, cu excepția fondurilor de preaderare și resurselor proprii tradiționale și că majorarea este legată de încheierea perioadei de implementare 2000-2006 a fondurilor de coeziune și de îmbunătățirile aduse Sistemului de gestionare a neregulilor (SGN);

⁽¹⁾ Dimensiunea și dezvoltarea economiei subterane din 31 de țări europene și din alte 5 țări OCDE între 2003-2011, de Friedrich Schneider, la adresa: <http://www.econ.jku.at/members/Schneider/files/publications/2011/ShadEcon31.pdf>

⁽²⁾ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliul, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor: O Agendă digitală pentru Europa (COM(2010)0245).

⁽³⁾ Economia subterană în Europa, 2010: utilizarea sistemelor de plată electronice pentru a combate economia subterană/ Friedrich Schneider, A.T. Kearney, 2010.

Joi, 10 mai 2012

9. subliniază că, deși Sistemul de gestionare a neregulilor (SGN) a fost modernizat și îmbunătățit, iar volumul raportărilor efectuate de majoritatea statelor membre a crescut, conducând la o îmbunătățire a calității și a fiabilității rapoartelor, există încă diferențe între abordările statelor membre cu privire la raportarea neregulilor și, prin urmare, există îndoieli în privința caracterului adecvat al sistemelor naționale de raportare; solicită tuturor statelor membre să implementeze pe deplin SGN-ul și să îmbunătățească în continuare conformarea lor în materie de raportare și să îmbunătățească viteza cu care sunt raportate neregulile;
10. este preocupat în continuare de faptul că unele state membre încă nu utilizează pe deplin sistemul electronic de raportare; solicită respectivelor state membre să remedieze situația în mod urgent;
11. reiterează regretul său, având în vedere îndoielile serioase legate de calitatea informațiilor furnizate de statele membre și constată că unele state membre raportează, în continuare, un număr foarte redus de nereguli și cazuri de fraudă detectate și solicită Comisiei să informeze Parlamentul European cu privire la eficacitatea sistemelor de control naționale din respectivele state membre;
12. reamintește că legislația Uniunii solicită statelor membre să raporteze toate neregulile nu mai târziu de două luni de la finalul trimestrului în care o neregulă a făcut obiectul unei constatări primare administrative sau judiciare și/sau noi informații privind neregulile raportate devin cunoscute; solicită statelor membre să depună toate eforturile necesare, inclusiv raționalizarea procedurilor administrative naționale, pentru a respecta termenele prevăzute și pentru a reduce diferența temporală dintre momentul în care este identificată o neregulă și momentul în care este raportată; invită statele membre ca, în eforturile lor de combatere a fraudei, să protejeze în principal banii contribuabililor;
13. subliniază nevoia de date statistice fiabile referitoare la amploarea fraudei și corupției, în special a fraudei fiscale și vamale, precum și la activitățile de criminalitate organizată legate de utilizarea nejudicioasă a fondurilor UE; regretă faptul că, în pofida solicitărilor repetate ale Parlamentului European, Comisia nu a reușit să furnizeze astfel de date;
14. este dezamăgit de faptul că Comisia nu poate evalua amploarea reală a neregulilor și a cazurilor de fraudă și că, prin urmare, nu este posibilă evaluarea nivelului general al neregulilor și al cazurilor de fraudă din fiecare stat membru sau identificarea și sancționarea acelor state membre cu numărul cel mai ridicat de nereguli și de cazuri de fraudă, astfel cum a solicitat Parlamentul European încă din 2009;
15. constată că în ultimii ani au fost elaborate tehnici noi pentru a măsura corupția și fraudea și îndeamnă Comisia să depună, fără întârziere, eforturi în scopul aplicării acestor instrumente noi de măsurare și furnizării unei evaluări a dimensiunii corupției și a fraudei în utilizarea fondurilor UE și în deturnarea veniturilor UE; acest lucru va permite evaluarea eficacității protecției fondurilor UE de utilizarea nejudicioasă și a protecției veniturilor UE de deturnare;
16. solicită asumarea răspunderii pentru dezvoltarea de instrumente de măsurare a fraudei și a corupției cu privire la fondurile UE de către Comisie în strânsă cooperare cu Parlamentul European, Curtea de Conturi Europeană, precum și cu alte organisme de audit și control ale UE;
17. constată faptul că așa-numita regulă 50/50⁽¹⁾, aplicabilă în sectorul agricol, reprezintă un stimulent eficient pentru ca statele membre să accelereze și să finalizeze procedurile de recuperare; solicită Comisiei să analizeze dacă acest mecanism de recuperare ar putea fi aplicat, de asemenea, în alte sectoare (coeziune și preaderare) și, în plus, dacă, în temeiul acestei reguli, ar fi adecvată reducerea la jumătate a termenului stabilit pentru acțiunile de recuperare, și anume la doi și, respectiv, patru ani;
18. constată că, în raportul anual pentru 2010 (raportul CCE), Curtea de Conturi Europeană precizează faptul că plățile indicate în situațiile financiare pentru 2010, afectate de un număr mare de erori, s-au ridicat la 3,7 % din toate cheltuielile bugetare ale UE, și anume la aproximativ 4,5 miliarde de euro;

(¹) Pe baza acestei reguli, Comisia poate recupera din bugetele statelor membre 50 % din plățile neconforme care nu au fost recuperate în termen de patru ani sau, dacă sunt în derulare proceduri judiciare privind recuperarea plăților, în termen de opt ani. Această regulă se aplică pentru a asigura o recuperare accelerată a fondurilor plătite în mod necuvenit.

Joi, 10 mai 2012

19. constată că raportul CCE indică, de asemenea, că, înaintea aprobării plăților, autoritățile din statele membre au deținut informații suficiente pentru a detecta o parte dintre erori și pentru a le remedia ori preveni;

Venituri - Resurse proprii

20. reamintește influența directă asupra economiilor statelor membre și asupra bugetului UE a colectării adecvate a TVA-ului și a taxelor vamale; subliniază că îmbunătățirea sistemelor de colectare a veniturilor ar trebui să fie prioritatea principală pentru toate statele membre și, în special, pentru cele care se confruntă cu cele mai mari dificultăți în cadrul climatului economic actual;

21. subliniază că accentul ar trebui să se mute pe o colectare mai eficientă a veniturilor; subliniază că fraudă fiscală duce la pierderi exorbitante pentru bugetul UE și pentru economiile statelor membre, înrăutățind, prin urmare, criza datoriilor; reamintește că cetățenii ale căror venituri sunt ușor de documentat și identificat suportă costul economiei subterane existente;

22. constată faptul că datele furnizate de statele membre cu privire la neregulile din domeniul Resurse proprii tradiționale (RPT) variază foarte mult; prin urmare, consideră că o clasificare a neregulilor și a cazurilor de fraudă în cadrul bazei de date privind resursele proprii, OWNRES, nu este pe deplin fiabilă; solicită Comisiei să analizeze modul în care această bază de date ar putea fi îmbunătățită pentru a asigura fiabilitatea și comparabilitatea datelor raportate;

23. solicită Comisiei să se axeze în continuare pe punerea în aplicare a strategiilor de control vamal ale statelor membre, în special în domeniul Importuri asociate cu un grad ridicat de risc, precum și pe îmbunătățirea activităților privind detectarea neregulilor și a posibilelor cazuri de fraudă în domeniul RPT;

24. este preocupat de faptul că activitatea de contrabandă, în special contrabanda cu țigări, rămâne în continuare o problemă majoră pentru UE, care duce la pierderea unui volum semnificativ de resurse din bugetele naționale și din bugetul UE; salută Planul de acțiune elaborat de Comisie pentru a combate contrabanda cu țigări și alcool de-a lungul frontierei estice a UE, precum și reînnoirea cooperării vamale cu China și Rusia la sfârșitul anului 2010, precum și Cadrul strategic de cooperare vamală, convenit cu aceste două țări;

25. salută rezultatele operațiunii vamale comune a statelor membre, „Sirocco”, desfășurată în luna iunie 2010, care a fost coordonată de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și în timpul căreia au fost puse sub sechestru aproximativ 40 de milioane de țigări, 1,2 tone de tutun rulat manual, 7 000 de litri de alcool și 8 milioane de alte articole contrafăcute;

26. constată faptul că o mare parte din venituri provine din taxa pe valoarea adăugată (TVA) și, prin urmare, Comisia și statele membre trebuie să monitorizeze și să răspundă cu eficiență atât tendințelor existente, cât și noilor tendințe în materie de fraudă; salută Cartea verde a Comisiei privind viitorul TVA și solicită prezentarea de propuneri concrete privind reforma acesteia;

Pierderi de TVA

27. reamintește că, în conformitate cu studiul realizat în numele Comisiei Europene ⁽¹⁾, s-a constatat că media estimată a diferenței dintre încasările teoretice de TVA și încasările efective de TVA ⁽²⁾ este de 12 %; atrage atenția în mod special asupra faptului că această diferență dintre încasările teoretice de TVA și încasările efective de TVA a fost stabilită la un nivel alarmant de 30 % și, respectiv, 22 %, în Grecia și Italia – țările care se confruntă cu cea mai dificilă criză a datoriilor și a căror situație amenință stabilitatea economică în UE-27;

⁽¹⁾ Studiu pentru cuantificarea și analizarea diferenței dintre încasările teoretice de TVA și încasările efective de TVA în cadrul UE-25, realizat de Reckon LLP în numele Comisiei.

⁽²⁾ Diferența dintre încasările efective de TVA și ceea ce statele membre ar trebui teoretic să primească pe baza economiilor lor.

Joi, 10 mai 2012

28. subliniază că pe lângă evaziunea fiscală și pierderile cauzate de cazurile de insolvență, diferența dintre încasările teoretice de TVA și încasările efective de TVA este atribuibilă, de asemenea, fraudei și că pierderile TVA-ului, care se ridică la miliarde de euro, sunt în mare parte compensate doar prin intermediul unor măsuri de austeritate care îi afectează pe acei cetățeni ai UE ale căror venituri sunt ușor de identificat;

29. constată faptul că de la introducerea sa, modelul de colectare a TVA-ului a rămas neschimbat; subliniază că acesta este învechit, având în vedere numeroasele schimbări ale mediului tehnologic și economic care au avut loc;

Pierderi de taxe vamale

30. subliniază faptul că încasările din taxele vamale sunt o parte importantă a resurselor proprii tradiționale (RPT) ale UE și o sursă de venituri pentru guvernele statelor membre, care păstrează 25 % pentru a acoperi costul colectării; reiterează faptul că prevenirea eficientă a neregulilor și a fraudei în acest domeniu protejează interesele financiare ale UE și are consecințe importante pentru piața internă, eliminând avantajul neloyal al operatorilor economici care evită taxele în detrimentul celor care își îndeplinesc obligațiile lor în această privință;

31. subliniază că funcționarea corectă a vămilor are un impact direct asupra calculării taxei pe valoarea adăugată;

32. în acest context, reamintește că, în Raportul său special nr. 13/2011 ⁽¹⁾, Curtea de Conturi a constatat că doar aplicarea procedurii vamale 42 ⁽²⁾ a reprezentat în 2009 pierderi extrapolate de aproximativ 2 200 de milioane de euro ⁽³⁾ în șapte state membre auditate de Curte, reprezentând 29 % din TVA-ul aplicabil în mod teoretic la valoarea impozabilă a tuturor importurilor realizate, în 2009, în temeiul procedurii vamale 42 în țările respective;

33. reamintește că CCE a identificat deficiențe grave în cadrul controlului procedurilor vamale simplificate, care reprezintă 70 % din toate procedurile vamale; subliniază că acestea au condus la pierderi nejustificate la bugetul Uniunii și la încălcări ale politicii comerciale a UE; subliniază că deficiențele identificate au constat, printre altele, în audituri de proastă calitate sau insuficient documentate și în utilizarea deficitară de tehnici automate de prelucrare a datelor pentru efectuarea de verificări în cadrul prelucrării procedurilor simplificate;

Cheltuieli

Agricultura

34. constată faptul că, în 2010, a existat o creștere a numărului raportat de nereguli și de cazuri care prezintă suspiciuni de fraudă, iar impactul financiar al acestora a crescut de la 13 milioane de euro în 2009 la 69 de milioane de euro în 2010;

35. regretă faptul că situația referitoare la fondurile totale recuperate se menține nesatisfăcătoare: statele membre au recuperat 175 de milioane de euro în exercițiul financiar 2010, ceea ce reprezintă 42 % din datoriile Fondului european de garantare agricolă (FEGA) aferente exercițiului financiar 2007 și exercițiilor următoare, iar suma totală ce mai rămânea de recuperat la sfârșitul exercițiului financiar 2010 era de 1,2 miliarde de euro, în timp ce, în temeiul regulii 50/50, statele membre au transferat numai 300 de milioane de euro din bugetele lor naționale spre bugetul UE; regretă faptul că Comisia nu a luat în calcul solicitarea adresată de Parlamentul European și nu a furnizat acestuia informații referitoare la progresele înregistrate în acest domeniu, în cadrul raportului anual 2010 privind protecția intereselor financiare ale Uniunii Europene; reiterează solicitarea sa adresată Comisiei de a lua toate măsurile necesare pentru a pune în aplicare un sistem eficient de recuperare a fondurilor, precum și de a informa Parlamentul European în mod constant;

⁽¹⁾ Raportul special nr. 13/2011 al CCE intitulat „Modul în care este controlat regimul vamal 42 este de natură să prevină și să detecteze evaziunea în materie de TVA?”.

⁽²⁾ Regimul utilizat de un importator pentru a obține o scutire de TVA în momentul în care bunurile importate vor fi transportate către alt stat membru și în cazul căruia TVA este datorată în statul membru de destinație.

⁽³⁾ Din care 1 800 de milioane de euro au fost contractate în cele șapte state membre selectate și 400 de milioane de euro în cele 21 de state membre de destinație a bunurilor importate ca eșantion.

Joi, 10 mai 2012

36. regretă faptul că, în 2010, unele state membre nu au respectat termenele de raportare a neregulilor; este de acord cu Comisia că toate statele membre trebuie să îmbunătățească rapoartele pe care le depun; reamintește faptul că Finlanda, Austria și Țările de Jos s-au angajat să respecte cerințele privind raportarea și solicită Comisiei să furnizeze informații în cadrul raportului anual intitulat „Protecția intereselor financiare ale Uniunii Europene – combaterea fraudei” cu privire la progresele înregistrate de aceste state membre în anul 2011;

37. este preocupat de faptul că, în 2010, Italia și UE-12 au calificat mai mult de 90 % din cazurile de nereguli raportate ca „suspectate de fraudă”; solicită statelor membre să adopte toate măsurile necesare, inclusiv o cooperare strânsă cu instituțiile europene, pentru a aborda toate cauzele care duc la fraudă cu privire la fondurile UE;

38. este preocupat de ratele suspicioase de scăzute de cazuri de fraudă raportate de Franța, Germania, Spania și Regatul Unit, în special având în vedere dimensiunea lor și sprijinul financiar primit, astfel cum se descrie în Raportul Comisiei referitor la protecția intereselor financiare ale Uniunii; este de părere că acest lucru suscită îndoieli rezonabile cu privire la respectarea principiilor privind raportarea; îndeamnă Comisia să includă informații detaliate privind metodologia raportată aplicată și capacitatea de detectare a fraudelor din aceste state membre; solicită din nou Comisiei să monitorizeze îndeaproape eficacitatea sistemelor de control și de supraveghere din statele membre și să asigure faptul că informațiile privind amploarea neregulilor din statele membre reflectă situația reală; solicită Comisiei să asigure informații, în cadrul raportului referitor la protecția intereselor financiare ale Uniunii Europene, cu privire la măsurile luate în acest domeniu în anul 2011;

Politica de coeziune

39. pe baza datelor furnizate în cadrul raportului anual pentru 2010 intitulat „Protecția intereselor financiare ale Uniunii Europene”, circa 70 % din totalul rapoartelor referitoare la nereguli au fost legate de politica de coeziune, iar în 2010 domeniul politicii de coeziune a înregistrat cea mai ridicată rată de recuperare a cheltuielilor (peste 60 %); subliniază faptul că, potrivit datelor furnizate, este imposibilă realizarea unei evaluări obiective a numărului real de nereguli și de cazuri de fraudă în acest domeniu, deoarece numărul mare de nereguli și (sau) cazuri de fraudă raportate ar putea avea legătură cu introducerea Sistemului de gestionare a neregulilor (SGN) în 2009;

40. salută progresele înregistrate în 2010 în privința sumelor recuperate pentru perioada de programare 2000-2006, care reprezintă 70 % sau 2,9 miliarde de euro din fondurile plătite din greșeală, în comparație cu o rată de 50 % în 2009;

41. constată faptul că, în 2010, Danemarca, Franța, Malta, Țările de Jos, Suedia și Slovenia nu au raportat niciun caz de nereguli în acest domeniu, acest fapt ridicând îndoieli cu privire la aplicarea corectă a SGN; este preocupat de rata scăzută de recuperare din Ungaria, Republica Cehă și Slovenia (aproximativ 20 % și sub 20 %); solicită Comisiei să adopte măsuri, să analizeze motivele și să informeze Parlamentul European cu privire la progresele înregistrate, în cadrul raportului pentru anul viitor privind protecția intereselor financiare ale UE;

42. subliniază faptul că, potrivit datelor furnizate în raportul anual pentru 2010 privind protecția intereselor financiare ale Uniunii Europene, analiza categoriilor de nereguli cel mai frecvent raportate arată că neregulile sunt cel mai frecvent identificate în etapa de punere în aplicare a ciclului unui proiect, iar cel mai mare impact financiar se produce în etapele de selecție și de achiziție; subliniază faptul că un sistem transparent, clar și flexibil de achiziții publice, care folosește sistemul electronic de achiziții publice într-un mod mai activ și stabilirea principiilor generale privind achizițiile la nivelul UE ar permite asigurarea unei utilizări mai eficiente a fondurilor statelor membre și ale UE; se așteaptă ca Comisia să pună în aplicare cu eficiență reforma sistemului de achiziții publice;

Joi, 10 mai 2012

Fonduri de preaderare

43. este preocupat de faptul că fondurile de preaderare indică cele mai scăzute rate de recuperare în ceea ce privește cheltuielile: în 2010, aceste rate abia au atins 10 %, în comparație cu 27 %; constată cu îngrijorare faptul că rata de recuperare pentru perioada 2002-2006 se menține scăzută (în jur de 30 %), în special în Bulgaria, Turcia, Lituania și Letonia și solicită Comisiei să ia măsuri pentru a asigura că statele beneficiare explică motivele ratelor reduse de recuperare, își îmbunătățesc performanțele și își actualizează informațiile lipsă cu privire la procedurile de recuperare finalizate;

44. constată că, la fel ca în 2009, numărul cel mai ridicat de nereguli și cazuri de fraudă se leagă de folosirea resurselor fondurilor SAPARD în România și Bulgaria; salută faptul că Bulgaria a înregistrat progrese majore în consolidarea sistemelor naționale de control, lucru demonstrat de faptul că, în 2010, o mare parte dintre cazurile de nereguli și cazurile care prezintă suspiciuni de fraudă au fost detectate nu de către inspectorii și controlorii externi, ci de către cei interni sau naționali; regretă faptul că, în România, majoritatea cazurilor de nereguli și a cazurilor care prezintă suspiciuni de fraudă sunt în continuare detectate în urma inspecțiilor serviciilor UE sau a celor întreprinse la cererea acestor servicii; solicită Comisiei să coopereze îndeaproape cu autoritățile din România pentru a îmbunătăți situația;

45. salută obiectivul Comisiei de a sprijini noile țări beneficiare (Turcia, Croația, Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei și Muntenegru) în eforturile acestora de a pune în aplicare SGN;

OLAF

46. reiterează faptul că este necesară continuarea consolidării independenței, eficienței și eficacității OLAF;

47. solicită Comisiei și statelor membre să asigure punerea în aplicare eficientă și la timp a recomandărilor formulate după anchetarea cazurilor de către OLAF;

48. consideră că statele membre ar trebui să aibă obligația de a prezenta informații anuale cu privire la modul în care s-a dat curs cazurilor transmise de către OLAF autorităților lor judiciare, inclusiv cu privire la sancțiunile penale și financiare aplicate în aceste cazuri;

Achiziții publice, transparență crescută și lupta împotriva corupției

49. solicită Comisiei, agențiilor competente ale Uniunii și statelor membre să adopte măsuri și să furnizeze resurse pentru a asigura faptul că fondurile UE nu fac obiectul corupției, să adopte sancțiuni disuasive în cazul în care sunt identificate cazuri de corupție sau fraudă și să intensifice confiscarea activelor provenite din săvârșirea de infracțiuni în materie de fraudă, evaziune fiscală și spălare de bani;

50. subliniază faptul că în Comunicarea Comisiei din 2011 intitulată „Combaterea corupției în UE” se estimează că 120 de miliarde de euro pe an se pierd din cauza corupției în UE, provocând daune financiare, reducând finanțele publice și subminând încrederea în instituțiile democratice; subliniază, totodată, că Rezoluția Parlamentului din 2011 referitoare la eforturile UE de combatere a corupției precizează că corupția duce la utilizarea nejudicioasă a fondurilor publice în general și a fondurilor UE provenite de la contribuabili și denaturează piața și solicită, concomitent cu declarația sa menționată mai sus, Comisiei și organismelor relevante ale Uniunii să adopte măsuri având ca obiectiv ca fondurile UE să nu facă obiectul corupției;

51. salută decizia Parlamentului European de a institui o comisie specială în domeniul crimei organizate, corupției și spălării de bani;

52. salută faptul că Malta a ratificat Convenția privind protejarea intereselor financiare ale UE la 20 ianuarie 2011; regretă faptul că această convenție nu a fost, încă, ratificată de Republica Cehă și invită statul membru respectiv să remedieze situația cât mai curând posibil; invită, de asemenea, Estonia, să ratifice Protocolul din 29 noiembrie 1996 privind interpretarea Convenției, prin intermediul unor hotărâri preliminare, de către Curtea de Justiție a Comunităților Europene;

Joi, 10 mai 2012

53. reamintește că programul Hercule II este instrumentul financiar gestionat de Comisie (OLAF) în domeniul protecției intereselor financiare ale UE și al prevenirii activităților infracționale conexe, inclusiv al contrabandei cu țigări; constată că evaluarea de la jumătatea perioadei a programului Hercule a confirmat valoarea sa adăugată; consideră că succesul acestui instrument, programul Hercule III, ar trebui să continue să îmbunătățească echipamentele tehnice din statele membre, să finanțeze accesul la bazele de date esențiale pentru investigațiile conduse de autoritățile statelor membre și OLAF și să combată contrabanda cu țigări și contrafacerea, în conformitate cu acordurile cu caracter obligatoriu încheiate cu producătorii de tutun;

54. reiterează solicitarea către Comisie și statele membre de a concepe, implementa și evalua în mod periodic sisteme uniforme de achiziții pentru a combate fraudă și corupția, pentru a defini și implementa condiții clare pentru participarea la achizițiile publice și criterii pe baza cărora să se adopte decizii în materie de achiziții publice, de a adopta și de a implementa sisteme de revizuire a deciziilor în materie de achiziții publice la nivel național, de a asigura transparența și răspunderea în domeniul finanțelor publice și de a adopta și de a implementa sisteme de management al riscului și de control intern;

55. salută lansarea de către Comisie, în ianuarie 2011, a Cartei verzi privind modernizarea politicii UE în domeniul achizițiilor publice intitulată „Către o piață europeană a achizițiilor publice mai performantă”; observă că raportul de evaluare cu privire la această consultare a fost adoptat la sfârșitul lui iunie 2011 și că, în decembrie 2011, Comisia a adoptat propunerile sale de reformare a regulilor fundamentale ale UE în materie de achiziții publice (Directivile 2004/17/CE și 2004/18/CE);

Acțiuni ulterioare

56. solicită Comisiei să informeze Parlamentul cu privire la ce alți indicatori, surse sau metode, în afară de informațiile furnizate de informatori și denunțatori, poate folosi pentru a evalua în ce domenii ale finanțării UE sau ale veniturilor UE există niveluri crescute de fraudă;

57. invită Comisia să protejeze și să promoveze jurnalismul de investigație și jurnalismul independent, care reprezintă elemente esențiale în combaterea criminalității, a fraudei și a corupției cu implicarea fondurilor europene;

58. solicită Comisiei să evalueze dacă cazurile investigate de fraudă, care rezultă de la informatori sau denunțatori, corespund domeniilor în care se estimează că există eventual un nivel ridicat de fraudă, pe baza unor criterii sau indicatori independenți; dacă nu, să se evalueze alte metode de investigații în domenii în care fraudă suspectată este ascunsă prin „omertă”, care împiedică scurgerea de informații prin intermediul denunțătorilor sau al informatorilor;

59. dată fiind situația care durează de mulți ani, și anume faptul că statele membre nu furnizează la timp datele ori cele pe care le furnizează nu sunt exacte și nu pot fi comparate, fiind, astfel, imposibil să se evalueze cu obiectivitate amploarea reală a fraudei în statele membre ale UE și dat fiind faptul că Parlamentul European, Comisia și OLAF nu își pot îndeplini funcțiile privind evaluarea situației și prezentarea de noi propuneri, subliniază faptul că o astfel de situație nu trebuie tolerată și solicită Comisiei să își asume întreaga responsabilitate pentru recuperarea, de la statele membre, a fondurilor plătite în mod necuvenit, să colecteze informațiile omogene comparabile solicitate și să stabilească principiile de raportare în toate statele membre;

*

* *

60. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Curții de Justiție a Uniunii Europene, Curții de Conturi Europene, Comitetului de supraveghere a OLAF și OLAF.